

Μουδρινό Μαθητο...λόγιο

Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Ο Μ Ο Υ Δ Ρ Ο Υ « Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Ο Σ Μ Ο Σ Χ Ι Δ Η Σ »

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΕΥΧΟΥΣ

- Παρουσιάστε εν συντομία το σημείο που σας ενδιαφέρει εδώ.
- Παρουσιάστε εν συντομία το σημείο που σας ενδιαφέρει εδώ.
- Παρουσιάστε εν συντομία το σημείο που σας ενδιαφέρει εδώ.
- Παρουσιάστε εν συντομία το σημείο που σας ενδιαφέρει εδώ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΕΥΧΟΥΣ:

Άρθρο εσωτερικής σελίδας	2
Άρθρο εσωτερικής σελίδας	2
Άρθρο εσωτερικής σελίδας	2
Άρθρο εσωτερικής σελίδας	3
Άρθρο εσωτερικής σελίδας	4
Άρθρο εσωτερικής σελίδας	5
Άρθρο εσωτερικής σελίδας	6

Τ Ε Λ Ο Σ Ε Π Ο Χ Η Σ . . .

Άλλη μια χρονιά έφτασε στο τέλος της. Έτσι είναι ο χρόνος. Κυλά γρήγορα και δεν τον προλαβαίνεις.

Μήνες τώρα συλλέγουμε το υλικό μας. Και το ένα σημαντικό διαδέχεται το άλλο, και οι μέρες κυλούν, και οι υποχρεώσεις τρέχουν, και τα τρία φύλλα που υπολογίζαμε περιορίζονται σε δύο.

Η διάθεση, όμως, μένει ζωντανή. Και τα νέα είναι πολλά. Και το σχολείο μας ως ζωντανός οργανισμός αναπτύσσεται και δημιουργεί. Κι εμείς περήφανοι/ες και δημιουργικοί/ές αποτυπώνουμε στο χαρτί όλα όσα μπορούν να σας ενδιαφέρουν, όλα όσα απασχολούν την καθημερινή μας σχολική ζωή, όλα όσα μας χαρακτηρίζουν και μας εκφράζουν.

Σας ευχαριστούμε πολύ για τη

θερμή υποδοχή που επιφυλάξατε στο πρώτο μας φύλλο κι ελπίζουμε να σας ικανοποιήσουμε και με το δεύτερο.

Στο συγκεκριμένο τεύχος έχουμε την ευλογία και τη μεγάλη τιμή να φιλοξενοούμε τη γεμάτη αλήθεια, ιερότητα κι

αυθεντικότητα συνέντευξη που μας παραχώρησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Λήμνου και Αγίου Ευστατίου, κ. Ιερόθεος. Έχουμε τη χαρά και την τιμή να μιλάμε με την αρχαιολόγο κ. Γεωργία Ταμπακοπούλου για τι θαύμα της Πολιόχνης, το «θησαυρό» που φιλοξενεί στα σπλάχνα της η Λήμνος. Έχουμε την εξαιρετική τιμή να

φιλοξενοούμε την κ. Βέρα Δήλαρη, Εθνική Συντονίστρια του Δικτύου των Σχολείων της ASPnet της UNESCO και με δική της προτροπή κι ενθάρρυνση να δημιουργούμε ένα ένθετο για τα 78 χρόνια της Unesco και τα 70 χρόνια από την ίδρυση του Δικτύου ASPnet.

Αποχαιρετούμε, τέλος, με συγκίνηση κι αγάπη τη Διευθύντρια του σχολείου μας, κ. Παπαπαναγιώτου, που ήταν ο άνθρωπος που μας ώθησε και μας ενίσχυσε στη λειτουργία αυτού του Ομίλου και είχε τη γενική επιμέλεια του εγχειρήματός μας. Της ευχόμεστε καλή συνέχεια και την ευχαριστούμε γι' αυτή την δημιουργική χρονιά.

Ο Όμιλος Εφημερίδας του Γυμνασίου Μούδρου «Αργύριος Μοσχίδης»

Ε Ν Α Μ Ε Γ Α Λ Ο « Ε Υ Χ Α Ρ Ι Σ Τ Ω »

Η ζωή μας είναι σύνολο στιγμών, στιγμών όμορφων κι ευτυχισμένων, στιγμών δύσκολων, στιγμών αγάπης, στιγμών απογοήτευσης, στιγμών θυμού, στιγμών νοσταλγίας.

Αποχαιρετώ το Γυμνάσιο Μούδρου, γεμάτη από στιγμές, στιγμές όμορφες και γλυκιές. Αποχαιρετώ ανθρώπους όμορφους και δημιουργικούς, μικρούς και μεγάλους,

που για 6 χρόνια έκαναν την κάθε μέρα μου διαφορετική, της έδιναν νόημα και ώθηση για δημιουργία, τη ζωγράφιζαν με όμορφα χρώματα.

Ο μικρόκοσμος του σχολείου είναι πολυσύνθετος και ιδιαίτερος. Τον ανακαλύπτεις κάθε μέρα, τον «μαστορεύεις», τον «καλουπώνεις», γίνεσαι «πρωτομάστορας» κι οφείλεις να τον θεμελιώσεις με κάθε

θυσία και να φτιάξεις ένα στέρεο γιοφύρι. Εγώ εδώ ρίζωσα την καρδιά μου.

Ευχαριστώ από καρδιάς για την κάθε μέρα, για την κάθε λέξη, για την κάθε αγκαλιά, για τον κάθε τσακωμό, για την κάθε προσπάθεια, για την κάθε στιγμή. Να ονειρεύεστε και να προσπαθείτε.

Η Διευθύντρια
ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΜΑΡΙΑ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΛΗΜΝΟΥ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ, κ. ΙΕΡΟΘΕΟΥ

Στις 20 Φεβρουαρίου μια τριμελής ομάδα μαθητών-δημοσιογράφων με τη συνοδεία της Διευθύντριας του σχολείου κ. Παπαπαναγιώτου και της θεολόγου κ. Αυγολούπη επισκεφτήκαμε το Μητροπολιτικό Μέγαρο. Τύχαμε ζεστής και εγκάρδιας υποδοχής και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου, κ. Ιερόθεος, μας μίλησε με απλότητα και από καρδιάς για όσα τον ρωτήσαμε.

Α.Κ. Σε ποια ηλικία αισθανθήκατε την ανάγκη να ακολουθήσετε τον ιερατικό βίο και να λάβετε μία τόσο σημαντική απόφαση;

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ: Από μικρό παιδί αισθάνθηκα την κλήση του Θεού. Όταν ήμουν τεσσάρων ετών, η μητέρα μου με έβλεπε αντί να παίζω με άλλα παιδιά, να βγαίνω στην αυλή του σπιτιού, να φτιάχνω από ξυλαράκια σταυρούς και να τα στήνω στο χώμα. Μόλις πήγα έξι-εφτά χρονών, άρχισα να ζητάω απ' τους γονείς μου να μου παραχωρήσουν ένα δωμάτιο για να κάνω λειτουργίες. Αυτό ήταν το παιχνίδι μου. Καλούσα τους συμμαθητές μου και τη γειτονιά να συμμετέχουν σε λειτουργίες που έκανα, όπου φορούσα ρούχα που φερόνε τα παπαδάκια και έψαλα, διάβαζα κομμάτια απ' το Ευαγγέλιο και τους τα ερμήνευα. Όλη αυτή η πραγματικότητα, ονομάζεται κλήση. Μια κλήση από τον Θεό, την οποία πιστεύουμε στην εκκλησία, ότι ο Θεός δηλαδή καλεί τον κάθε άνθρωπο για κάτι, όχι απαραίτητα για την Ιεροσύνη. Υπάρχει λοιπόν η κλήση του Θεού, αλλά και η κλήση του κάθε ανθρώπου.

Α.Κ. Γνωρίζουμε πως κι εσείς μεγαλώσατε σε ένα νησί, τις Σπέτσες. Τώρα πώς αισθάνεσθε στη Λήμνο;

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ: Αι-

σθάνομαι πανευτυχής, διότι ξεκίνησα από ένα πολύ μικρό νησί, που έχει μόλις 3,5 χιλιάδες κατοίκους. Έζησα σε αυτά τα στενά και σ' αυτά τα δρομάκια τα 18 πρώτα χρόνια της ζωής μου. Τελειώνοντας το Λύκειο στο νησί, πέρασα στην Ανωτάτη Σχολή της Εκκλησίας και μετά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, τέλειωσα τη Θεολογική και έζησα στην Αθήνα. Ενώ έχω γεννηθεί και μεγαλώσει σε ένα πολύ μικρό νησί, έρχομαι και ζω σ' αυτόν τον όμορφο τόπο με την ιστορία, τον πολιτισμό, που είναι πολλαπλάσιος σε έκταση από την πατρίδα μου. Αυτό με κάνει να αισθάνομαι πως ήρθα σε έναν πολύ μεγαλύτερο τόπο απ' αυτόν που έζησα και δραστηριοποιήθηκα. Ένα δεύτερο είναι

ότι είχα την ψυχολογία του νησιώτη και όσο ζούσα στην Αθήνα, αισθανόμουν την ανάγκη της επαφής με τη φύση και τη θάλασσα. Αυτά ξαναβρήκα εδώ και αποκαταστάθηκα εσωτερικά.

Α.Κ. Σχετικά με την φιλανθρωπική δράση της Μητρόπολης, θα θέλατε να μας μιλήσετε; Υπάρχουν ευαγή ιδρύματα της Μητρόπολής μας;

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ: Δυστυχώς εδώ δεν βρήκα τέτοια ιδρύματα. Υπάρχει ένα γηροκομείο το οποίο στηρίχθηκε πολύ από την τοπική εκκλησία. Άλλα ιδρύματα δεν βρέθηκαν στο νησί, πέρα από κληροδοτήματα, δηλαδή ιδρύματα τα οποία οι ιδιώτες με την περιουσία τους άφησαν και θέλησαν να προ-

δρέυει σε συντά ο εκάστοτε Μητροπολίτης. Όμως, δεν έχουν μεγάλη δραστηριότητα. **Α.Κ.** Το Οικουμενικό Πατριαρχείο έχει δώσει μεγάλη βαρύτητα στην προώθηση του περιβαλλοντικού ζητήματος και στη συσχέτισή του με τη Θεολογία. Σκοπεύετε κάποιες ενέργειες σχετικά με αυτό το ζήτημα στο πλαίσιο δράσης της Μητρόπολης;

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ: Πράγματι, ο Οικουμενικός Πατριάρχης χαρακτηρίστηκε ως "Πράσινος Πατριάρχης", επειδή μέσα στα Οικουμενικά του ενδιαφέροντα, έδωσε προτεραιότητα στην προστασία του περιβάλλοντος και προσπαθεί μέσα από τα κείμενα και τις ενέργειές του να ευαισθητοποιήσει φορείς, κυβερνήσεις και πρόσωπα

«Υπάρχει η κλήση του Θεού και η κλήση του κάθε ανθρώπου

στην προστασία του περιβάλλοντος και προσπαθεί μέσα από τα κείμενα και τις ενέργειές του να ευαισθητοποιήσει φορείς, κυβερνήσεις και πρόσωπα στην προστασία του περιβάλλοντος, διότι θεωρεί ότι το περιβάλλον είναι το μόνο σπίτι όλων μας που μας ενοποιεί. Είναι δημιουργημένο απ' τον Θεό «καλώς λίαν» και η απληστία και τα συμφέροντα των ανθρώπων το φθείρουν. Εμείς, ως Μητρόπολη, έχουμε συμπαρασταθεί και έχουμε δηλώσει την προθυμία μας να συμμετέχουμε σε οργανώσεις που θέλουν να δημιουργήσουν πράσινο στο νησί μας και δήλωσα ότι η Μητρόπολη είναι πρόθυμη να εργαστεί χειρωνακτικά και φυσικά να στηρίζει αυτή την

γυνη στις προσπάθειες του Πυροσβεστικού Σώματος. Εγώ μέσα σ' αυτά τα πλαίσια, απηύθυνα πέρσι και πρόπερσι εγκυκλίους που ζητώ να βρεθούν άνθρωποι οι οποίοι θα συμπαρίστανται στο έργο της δημιουργίας του πρασίνου. Η Μητρόπολη θα είναι πάντα πρόθυμη να στηρίξει οποιοδήποτε φορέα σε οποιαδήποτε τέτοια προσπάθεια.

Ρ.Τ. Θα θέλατε να μας μιλήσετε για τις σπουδές σας; Στο πλούσιο βιογραφικό σας διαβάσαμε ότι ασχοληθήκατε με την διδασκαλία θα θέλατε να μιλήσετε για αυτό;

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ: Τελειώνοντας το Λύκειο πέρασα σε σχολή Ιερατικών Σπουδών, που σήμερα έχει γίνει

Εκκλησιαστική Ακαδημία. Όταν τελείωσα τις σπουδές μου εκεί, πέρασε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, στην Θεολογική Σχολή, και εκείνο το χρονικό διάστημα χειροτονήθηκα και παράλληλα φοιτούσα στο πανεπιστήμιο. Όταν πήρα το πτυχίο, με χρησιμοποίησε η εκκλησία στο να διδάσκω υποψήφιους κληρικούς αλλά και τους παλαιότερους κληρικούς στα θέματα των ενδιαφερόντων τους, συγκεκριμένων και εξειδικευμένων. Δεν δίδαξα κάπου άλλου άσχετα πράγματα με τις θεολογικές και λειτουργικές μου σπουδές.

Ρ.Τ. Ποιες ενέργειες προγραμματίζετε για την ανάδειξη της εκκλησιαστικής και ιστορικής παράδοσης της Λήμνου;

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ: Η παράδοση της Λήμνου είναι μεγάλη και η εκκλησιαστική παράδοση εδώ είναι ζωντανή. Δυστυχώς, πέρα από τις προσπάθειες να τις συντηρήσουμε, δεν έχουμε τις δυνατότητες που απαιτούν οι καιροί για να τις αναπτύξουμε. Για παράδειγμα, βρήκε ένα μουσείο εδώ στο νησί που έχει συγκεντρώ-

σει σε αυτόν χώρο που βρισκόμαστε παραδοσιακά κειμήλια του τόπου και εκκλησιαστικά είδη και σκεύη, τα οποία δεν ήταν τοποθετημένα και εμφανιζόμενα έτσι όπως θα έπρεπε και για αυτό το μουσείο αυτό που ιδρύθηκε δεν έγινε ποτέ επισκέψιμο. Αυτό με θλίβει και ήδη έχω κάνει πολλές ενέργειες και στην Περιφέρεια και έχω έρθει σε επαφή με τον Δήμο να εξευρεθούν χώροι, ώστε να παρουσιάσουμε αυτή την εκκλησιαστική, πολιτιστική κληρονομιά του τόπου και να βρεθούν τρόποι ώστε να γίνουν επισκέψιμοι όχι μόνο για τους Λημιούς, αλλά και για αυτό που τα τελευταία χρόνια έχει αρχίσει και αναπτύσσεται και ονομάζεται θρησκευτικός τουρισμός. Και ευτυχώς αυξάνει στα όρια της ελληνικής πατρίδας μας σε κάθε σημείο της Ελλάδας.

Α.Π. Σχετικά με την αναπαλαιώση ναών, όπως ο ιερός ναός των Ταξιαρχών στο Μούδρο, τι ενέργειες σκέφτεστε να κάνετε;

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ: Η ευλάβεια των προγόνων σας, κυρίως εσάς που είστε κάτοικοι του Μούδρου, δημιούργησε αυτόν τον ιερό χώρο. Κάποτε, όταν υπήρχαν πολύ περισσότεροι κάτοικοι στο Μούδρο, αυτή η εκκλησία ήταν δεύτερη ενορία. Η αγάπη, όμως, των Μουδρινών για τους Ταξιάρχες είναι σημαντική, σταθερή και επίμονη κι έχουν έρθει αρκετοί άνθρωποι στη Μητρόπολη που παρακαλούν να βρεθούν τρόποι, ώστε αυτός ο ναός που τόσο αγαπάτε να αποκατασταθεί, διότι πραγματικά κινδυνεύει. Η σκεπή του έχει πρόβλημα και πρέπει, επίσης, να διασωθούν κι οι αγιογραφίες μεγάλης καλλιτεχνικής και ιστορικής αξίας που υπάρχει μέσα στο Άγιο Βήμα, καθώς και το ξυλόγλυπτο τέμπλο του. Έχω κάνει εγγράφως και προφορικά αιτήματα για τη σωτηρία αυτού του ναού στην Εφορεία Αρχαιοτήτων του νομού μας. Μου έχουν υποσχεθεί ότι θα τον βάλουν σε ευρωπαϊκά προγράμματα, διότι τα χρήματα που απαιτούνται είναι τόσα που εδώ στο νησί δεν μπορούν να εξασφαλιστούν ούτε η Μητρόπολη, δυστυχώς, έχει καμία δυνατότητα να τα προσφέρει. Η αλήθεια είναι πως ο ναός αυτός ανήκει στην Πολιτιστική Κληρονομιά του τόπου. Έχουμε πολλά τέτοια μνημεία διάσπαρτα σε διάφορα χωριά και καταβάλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια σε συνεργασία και με άλλους φορείς, ώστε είτε μέσω του Δήμου είτε μέσω

της Περιφέρειας είτε μέσω της Εφορείας Αρχαιοτήτων να μπορέσουμε να εξασφαλίσουμε τους πόρους εκείνους που θα μας δώσουν τη δυνατότητα να τα αποκαταστήσουμε. Ήδη γίνεται μια τέτοια προσπάθεια στον Άγιο Δημήτριο Κοντοπουλίου. Ζητήσαμε και ήρθε στο νησί η Υπουργός Πολιτισμού την οποία συνοδεύαμε σε τέτοια μνημειακά σημεία του νησιού, για να διαπιστώσει μόνη της την ανάγκη που υπάρχει και την παρακαλέσαμε να ενεργήσει η ίδια μέσα από τις πολλές δυνατότητες που της δίνει η ιδιότητά της.

Α.Π. Πώς εξηγείται ιστορικά το γεγονός ότι δεν υπάρχουν μοναστήρια στη Λήμνο;

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ: Λόγω της γεινιάσης της Λήμνου με το Άγιο Όρος, όλες οι ιερές Μονές του Αγίου Όρους είχαν εδώ μετόχια και γι' αυτό προφανώς δεν προέκυψε ποτέ η ανάγκη να συγκροτηθεί μια τοπική μοναστηριακή αδελφότητα. Μια άλλη παράμετρος που ασφαλώς έπαιξε ρόλο είναι ότι η Λήμνος δεν είχε άμεση πρόσβαση από την υπόλοιπη χώρα. Σήμερα λειτουργεί μόνο το μετόχι της Μονής Κουτλουμουσίου του Αγίου Ραφαήλ έξω από το Μούδρο. Υπάρχουν ερείπια και άλλων μετοχίων. Ευχηθείτε μου, καθώς έχω ήδη εκκινήσει τις προσπάθειες να δημιουργήσουμε στη Λήμνο ένα δικό μας μοναστήρι που να ανήκει στην τοπική Εκκλησία και στην τοπική Μητρόπολη και να μην είναι μετόχι καμιάς άλλης Μονής.

Ρ.Τ. Σχετικά με το πρόσφατο πρόβλημα των σεισμόπληκτων. Ποιες ενέργειες προγραμματίζετε για το θέμα αυτό;

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ: Από την πρώτη στιγμή απευθύνθηκα σε όλους τους ιερείς. Προσπάθησε γραπτώς και προφορικά να καλλιεργήσω την συνείδηση σε όλους τους κατοίκους του νησιού μας και τους πιστούς της εκκλησίας ότι πρέπει να ξεπεράσουν τα εμπόδια, τα λογικά και τα υπαρκτά, που εμποδίζουν την σχέση και την ουσιαστική αδελφότητα των δύο λαών, να τα παραμερίσουν, να τα αγνοήσουν, να τα παραμερίσουν, να διαμαρτυράται είναι το πρώτο ζητούμενο για να αποδεικνύεται και η πίστη και ο πολιτισμός. Κυκλοφόρησε εγκύκλιος, απευθύνθηκα γραπτώς στον λαό της Λήμνου και τους παρακαλώ και τους προτρέπω να συγκεντρώσουν τα απαραίτητα αγαθά που χρειάζονται για να αποστείλουνε στις χιλιάδες οικογένειες

που ξαφνικά, κυριολεκτικά σε μία στιγμή, καταστράφηκε το σπίτι τους. Η οικογένεια τους βγήκε στους δρόμους και μέσα στην σκληρή παγωνιά του χειμώνα βρέθηκαν ανέστιοι, που σημαίνει χωρίς εστία, χωρίς φωλιά, χωρίς σπίτι, χωρίς ρούχο. Πέρα από την τραγική πραγματικότητα της απώλειας της ανθρώπινης ζωής, οι οποίοι ακόμη και σήμερα έφτασαν μέχρι τώρα τις 40.000 νεκρών, και ακόμη δεν έχουν ανακαλυφθεί, εξευρεθεί και άλλοι τόσοι, οι οποίοι είναι χαμένοι στα χιλιάδες ερείπια τα οποία καταπλάκωσαν κυριολεκτικά και αφάνισαν την ζωή των ανθρώπων σε αυτή την περιοχή της Τουρκίας αλλά και στην περιοχή της Αντιόχειας, που είναι ομόδοξος λαός. Θέλησα από την πρώτη στιγμή να ενεργοποιήσω και να ειδοποιήσω όλους τους ιερείς να ανοίξουν όλες τις εκκλησίες και τα πνευματικά κέντρα του νησιού, ώστε να πάνε εκεί ό,τι θέλουν από αυτά που απαιτούνται και από αυτά που το υπουργείο Εξωτερικών ζητάει, ώστε να συγκεντρωθούν σε μία βδομάδα και μόλις χθες έκλεισε εκείνη η πρώτη περίοδος προσφοράς, για να αρχίσουν από σήμερα να ταξινομούν τα υλικά πρώτης ανάγκης, τα οποία συγκεντρώθηκαν και να μπορέσουν να τα φορτώσουν και να τα αποστείλουν στις περιοχές. Θεωρώ ότι όταν ο Χριστός έλεγε «Πρέπει να βοηθούμε κάθε άνθρωπο που έχει ανάγκη» δεν εννοούσε εκείνον που ξέρουμε ή αγαπάμε, αλλά η μεγαλύτερη αγάπη είναι να καταφέρουμε να επιτύχουμε αυτή την αγάπη που δεν επιτεύχθηκε ποτέ, δηλαδή το να προσφέρουμε και σε εκείνον που μπορεί να έχουμε σοβαρούς λόγους να μη θέλουμε να τον βοηθήσουμε. Αν καταφέρουμε να φτάσουμε σε αυτό το σημείο της αγάπης, τότε αποδεικνύουμε και ως άνθρωποι ότι είμαστε Χριστιανοί και ως Έλληνες την μακραίωνη ιστορία και ψυχική γενναιότητα με το αλληλέγγυο φρόνιμα που είχαν οι Έλληνες σε όλους τους αιώνες, αλλά και την ανθρωπιά και τον πολιτισμό μας.

Α.Π. Ποια είναι η μέριμνα της Μητρόπολης μας για τη λειτουργία των κατηχητικών σχολείων;

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ: Σε όλες τις ενορίες υπάρχει εφημέριος ο οποίος δραστηριοποιεί ως πρωταρχική ανάγκη τη λειτουργία των κατηχητικών σχολείων, δηλαδή την κλήση των παιδιών σε νεανικές συντροφίες. Όταν ήρθα, βρήκα μία υποτυπώδη κατάσταση και ήταν περιορισμένα τα κατηχητικά σχολεία με φανερά και ουσιαστική δράση ελαχίστων εφημερίων. Όρισα εδώ στη Μητρόπολη έναν συντονιστή για όλες τις ενορίες, έχω βρει νέους ανθρώπους, οι οποίοι έχουν αυτόν τον ζήλο είτε από παιδαγωγικής πλευράς είτε από εκκλησιαστικό ενδιαφέρον κι έχουμε συγκεντρώσει καταστάσεις νέων αγοριών και κοριτσιών, φοιτητών, σπουδαστών, ντόπιων ή μη, ακόμη και περαστικών στρατιωτικών, οι οποίοι έχουν την ανάγκη να διδάξουν σε κατηχη-

τικά σχολεία και τους έχουμε ενεργοποιήσει και κατευθύνουμε αυτό το κατηχητικό έργο σε όλες τις ενορίες και συνεργαζόμαστε με όλα τα χωριά του νησιού, ώστε να δραστηριοποιείται η ενορία και να συγκεντρώνει τα παιδιά που έχει. Ουσιαστικό εμπόδιο σε αυτήν την δραστηριότητά μας υπήρξε ο κορωνοϊός. Έκανε την προσπάθεια αυτή κυριολεκτικά να παρλύσει, αφού οι γονείς από τον αυτονόητο φόβο δεν επέτρεπαν στα παιδιά να επισκέπτονται αυτές τις νεανικές συνάξεις-ευλόγως για εκείνο το διάστημα. Εύχομαι τώρα που σχεδόν παρήλθε και αυτός ο κίνδυνος, να αρχίσει δειλά-δειλά η επιστροφή αυτών των παιδιών, διότι οι κατηχητές τους οποίους έχω ορίσει ως υπευθύνους, έχουν και πάλι να καλούν σε αυτές τις συνάξεις, οι οποίες θέλω να έχουν το επίπεδο των αναγκών των παιδιών στο σήμερα και όχι ένα παραδοσιακό, κλασικό τρόπο διδασχής κάποιων πραγμάτων που ίσως για τα παιδιά σήμερα είναι κουραστικός.

Ρ.Τ. Ποιες συμβουλές θα θέλατε να δώσετε σε εμάς τους μαθητές;

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ: Μπορεί οι άλλες ερωτήσεις να είναι επιστημονικές, αλλά αυτή είναι βαθιά ανθρώπινη

και ουσιαστική, και είναι αυτό που απαιτεί όλους μας. Θα ήθελα να πω σε εσάς τα παιδιά να ξεχωρίσετε πρώτα από όλα την παιδεία από την γνώση. Να καλλιεργήσετε μέσα σας τη συνείδηση της ουσιαστικής διαφοράς που έχει η παιδεία που χάνουμε από την γνώση που επικρατεί και, κατά την γνώμη μου, δεν προσφέρει τα ουσιαστικά που έχουμε ανάγκη όλοι. Παραδείγματος χάρι η γνώση είναι αυτή που προσφέρεται εύκολα σήμερα, όχι μόνο από τους καθηγητές, οι οποίοι συνδυάζουν την γνώση με την παιδεία στην προσπάθεια τους. Αλλά η γνώση είναι αυτή η οποία που παρέχεται με όλους τους δυνατούς τρόπους της τεχνολογίας και σήμερα, ό,τι ακούμε από τους καθηγητές μας μπορούμε να το βρούμε και μόνοι μας χωρίς να το ακούσουμε και είναι αυτονόητο. Αυτό το βαθύτερο και ουσιαστικότερο, στο οποίο στοχεύουν και πρέπει να στοχεύουν οι παιδαγωγοί και οι εκπαιδευτές όλου του κόσμου, είναι να σας προσφέρουν και να σας καλλιεργούν τις αρετές με τις οποίες θα χρησιμοποιείτε τις γνώσεις μας. Αυτή είναι η ουσιαστική παιδεία. Παιδεία σημαίνει να δημιουργούν οι υπεύθυνοι σε κάθε χώρο αγωγή στην ψυχή και τους χαρακτήρες των παιδιών. Ενώ η γνώση είναι τελείως άλλο πράγμα. Οι γνώσεις

σε αυτόν τον βαθμό ή στον άλλον, ανάλογα με την δεκτικότητα και την κλίση του καθενός και τις δυνατότητες και τις δεξιότητες του, είτε είναι σταθερές είτε λαοί άνθρωποι, ο Θεός είναι εκείνος πάντα που πολλαπλασιάζει και βαθαινει αυτήν την αξία κι αυτή την ανάγκη που έχουμε για καλλιέργεια. Οι άνθρωποι όλοι έχουμε συγκεκριμένες δυνατότητες, τις οποίες κάποιος εξαντλούν και άλλοι όχι. σεις επικαλούνται τη δύναμη του Θεού, έχω τη βεβαιότητα ότι πολλαπλασιάζουν τις δυνατότητές τους και πιστεύω απόλυτα ότι όποιος δεν υπολογίζει το Θεό, βαθιά μέσα του είτε το καταλαβαίνει είτε δεν το καταλαβαίνει, καλλιεργεί σε απίστευτο βαθμό τον εγωισμό του, επειδή πιστεύει ότι μόνος του μπορεί να τα καταφέρει και χωρίς Θεό μπορεί να τα πετύχει. Η πραγματικότητα, όμως και η εμπειρία και ο χρόνος τον διαψεύδει και καταλαβαίνουμε όλοι κάποτε, έστω και πολύ αργά, ότι οι δυνάμεις που δε βλέπουμε είναι δυνατότερες από εκείνες τις οποίες διαπιστώνουμε ότι έχουμε.

Τη συνέντευξη πήραν οι μαθητές:
Κεχαγιάς Αργύρης, Β Γυμνασίου
Παπαδοπούλου Αθηνά,
Β Γυμνασίου
Ταρσή Ραφαηλία, Γ Γυμνασίου

ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΕΠΑΝΙΔΙΟΥ, ΕΝΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΗΣ ΛΗΜΝΟΥ

Στα πλαίσια του πρόγραμματος «Πού κρύβεται η Υψηλή;» που πραγματοποιείται σε συνεργασία με το «Λύκειο Ελληνίδων-Παράρτημα Λήμνου» και το «Places and Traces» και στο οποίο το Γυμνάσιο Μούδρου συμμετέχει για δεύτερη χρονιά, τα βήματα μας μας έφεραν στον Άγιο Γεώργιο Ρεπανιδίου. Ένα ταξίδι στο χρόνο, στην πίστη και στο ρόλο της στην ιστορία του νησιού. Ένας ασύλληπτης ομορφιάς ναός των μεταβυζαντινών χρόνων. Εξαιρετικοί οικοδεσπότες ο κ. Κακαλής Δημήτρης και η

κ. Λασκαρίδου Ιουλία, ορισμένοι από το εκκλησιαστικό συμβούλιο. Ο Ιερός Ναός του Αγίου Γεωργίου Ρεπανιδίου αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα λημνιακής εκκλησιαστικής αρχιτεκτονικής του 19ου αιώνα. Αναφέρεται σε κείμενα από το 1858 ως ενοριακός ναός του Ρεπανιδίου και από το 1928, οπότε και κτίστηκε ο νέος ναός, χρησιμοποιήθηκε ως κοιμητηριακός. Ο πλούσιος λαϊκότροπος διάκοσμός του, το ξυλόγλυπτο και ζωγραφιστό τέμπλο του,

τα ξύλινα διάτρητα διαχωριστικά του γυναικωνίτη τον κάνουν ξεχωριστό. Η εγκατάλειψή του και η απουσία συντήρησής του δημιούργησαν εκτεταμένες φθορές. Αποκαταστάθηκε από την 14η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων τα έτη 2011-2013 στα πλαίσια του ενταγμένου στο ΕΣΠΑ έργου «Αποκατάσταση Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Ρεπανιδίου Λήμνου» και αποτελεί ένα ασύγκριτης αξίας βυζαντινό μνημείο του νησιού.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ: Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΟΤΕΡΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Η ιστορία και η ίδρυση του ελληνικού κράτους και του πολιτεύματος της δημοκρατίας έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Α' Ελληνική Δημοκρατία: Έτσι ονομάστηκε το προσωρινό ελληνικό κράτος κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Επανάστασης. Ο όρος είχε σκοπό να τονίσει το συνταγματικό και δημοκρατικό χαρακτή-

ρα του επαναστατικού καθεστώτος. Αναφέρεται σπανίως στα βιβλία. Πιο πριν, η διοίκηση ονομαζόταν "Προσωρινή διοίκησής της Ελλάδος" (1822-1827) Δεν αναγνωριζόταν από άλλα κράτη και το θεωρούσαν τμήμα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Β' Ελληνική Δημοκρατία: Έτσι χαρακτηρίζεται το πολιτικό καθεστώς στην Ελλάδα από το 1924 μέχρι το 1935. Ανακηρύχθηκε το 1924 ως συνέπεια της ήττας της Ελλάδας από την Τουρκία κατά την Μικρασιατική Καταστροφή, για την οποία μεγάλο μερίδιο ευθύνης έφερε η βασιλεία. Ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου σχημάτισε την κυβέρνηση με την στήριξη των Φιλελευθέρων κηρύσσοντας

έκπτωτη τη μοναρχία.

Γ' Ελληνική Δημοκρατία: Έτσι ονομάζεται το πολίτευμα που εγκαθιδρύθηκε μετά το 1974, κατά την περίοδο της μεταπολίτευσης, δηλαδή μετά την πτώση της δικτατορίας των συνταγματαρχών και την αλλαγή του πολιτεύματος σε δημοκρατία. Ψηφίστηκε το 1974 με Δημοψήφισμα και ολοκληρώθηκε το 1975 με την ψήφιση του συντάγματος του 1975. Η τρίτη ελληνική δημοκρατία ισχύει έως και σήμερα ως το επιλεγμένο πολίτευμα του ελληνικού κράτους.

Καβαλέρος Ευάγγελος, Μαθητής της Α' Γυμνασίου

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ - ΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΕΝΟΣ ΕΦΗΒΟΥ

Στις μέρες μας, ένα από τα προβλήματα που καλούνται να αντιμετωπίσουν οι πολίτες είναι η οικονομική κρίση. Δυστυχώς η κατάσταση αυτή επιδεινώνεται με την πάροδο του χρόνου και έτσι ολοένα και περισσότεροι άνθρωποι προσπαθούν να ανταπεξέλθουν στις ποικίλες επιπτώσεις.

Όλοι ξέρουμε πως η οικονομική κρίση επιφέρει ανεπαρκή μισθό και κατά συνέπεια δυσκολίες στην κάλυψη των εξόδων, όμως, τα προβλήματα δεν σταματούν εκεί. Η οικονομική κρίση προκαλεί ένα ακόμα πολύ σημαντικό σε παγκόσμιο επίπεδο πρόβλημα, που δεν είναι άλλο από την ανεργία. Οι εργοδότες, λόγω των μειωμένων πωλήσεων και των ελαττωμένων κερδών, αδυνατούν να προσλάβουν εργάτες. Ακόμη, πολλές επιχειρήσεις αναγκάζονται να κλείσουν, επειδή δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στις οικονομικές απαιτήσεις. Όλα αυτά, έχουν ως αποτέλεσμα την κλιμάκωση της εγκληματικότητας. Οι πολίτες καταφεύγουν σε παράνομες δραστηριότητες προκειμένου να καλύψουν τα έξοδά τους. Επίσης, δεν είναι λίγες οι φορές που έχει παρατηρηθεί η εμφάνιση ψυχολογικών προβλημάτων λόγω της η οικονομικής κρίσης. Οι άνθρωποι που αδυνατούν να πληρώσουν τους φόρους και τα οικογενειακά τους έξοδα συχνά επιβαρύνονται με κατάθλιψη, ένα ψυχολογικό πρόβλημα με σοβαρές επιπτώσεις και δυσκολία στην αντιμετώπισή του.

Επιπλέον, ένα σύγχρονο αποτέλεσμα της οικονομικής κρίσης έχει να κάνει με τις οικογενειακές σχέσεις. Κατά τα τελευταία έτη, γίνεται συχνότερη η εργασία και των δύο γονέων, προκειμένου να ανταπεξέλθουν στα οικογενειακά έξοδα. Αυτό επιδρά αρνητικά στην ανάπτυξη των παιδιών, και ειδικά στα εφηβικά χρόνια. Τα παιδιά δεν περνούν αρκετό χρόνο με τους γονείς τους και έτσι απομακρύνονται απ' αυτούς. Κλείνονται στον εαυτό τους και προσπαθούν να διαχειριστούν σοβαρά προβλήματα από μόνα τους, χωρίς τη βοήθεια των γονιών ή ακόμη χρησιμοποιούν την τεχνολογία για να καλύψουν το κενό που δημιουργείται από τις ανύπαρκτες αντικειμενικές σχέσεις γονιών και παιδιών. Η οικογενειακή αγάπη και ζεστασιά ελαττώνονται και έτσι τα παιδιά βλέπουν τους γονείς τους ως αυστηρούς και απρόσιτους ανθρώπους, που δεν νοιάζονται για τα προβλήματά τους.

Εν κατακλείδι, η οικονομική κρίση επιφέρει πολλά αρνητικά αποτελέσματα στους ανθρώπους και ειδικά στις οικογένειες που προσπαθούν με κάθε τρόπο να τα βγάλουν πέρα με τις οικονομικές τους δυσκολίες.

*Κεχαγιάς Αργύρης
Μαθητής της Β' Γυμνασίου*

ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΕΦΗΒΟΙ ΣΕ ΓΟΝΙΜΟ ΔΙΑΛΟΓΟ

Η ΦΙΛΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΦΗΒΟΥΣ

Οι παρέες για τους εφήβους είναι ένα από τα πολυτιμότερα ιδανικά. Η εφηβεία είναι μια από τις πιο σημαντικές και ταυτόχρονα πιο ευαίσθητες περιόδους στη ζωή ενός ανθρώπου. Είναι η χρονική στιγμή (διαρκεί κάποια χρόνια) ώσπου τα παιδιά γίνονται ενήλικες. Η φιλία, λοιπόν, σε αυτήν την περίοδο είναι άκρως σημαντική. Οι έφηβοι έχουν καλύτερη ψυχολογία ξέροντας ότι υπάρχουν άτομα που τους εκτιμάνε, τους συμπαθούν και τους ενθαρρύνουν στις αποφάσεις τους. Έχουν την επιθυμία της αποδοχής από τους συνομήλικους τους. Αναζητούν την υποστήριξη από άτομα της ηλικίας τους ή και λίγο μεγαλύτερα. Είναι ανάγκη του εφήβου να έχει φίλους με τους οποίους μοιράζεται τους ίδιους προ-

βληματισμούς, τις ίδιες πεποιθήσεις και αναπτύσσει τις ίδιες συμπεριφορές.

Η επιδοκμασία από τους φίλους είναι πολύ σημαντική για τους εφήβους και επηρεάζει την αυτοεκτίμησή τους. Ακόμα οι έφηβοι θέλουν να τολμούν νέα πράγματα, όμως δεν μπορούν να τα κάνουν μόνοι τους. Γι' αυτό αναζητούν την παρέα. Και σε αυτήν την περίπτωση η φιλία παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο. Ο έφηβος νιώθει πως έχει τη δύναμη να κάνει τα πάντα, όμως σίγουρα πιστεύει ότι τις περισσότερες εμπειρίες θέλει να τις ζήσει παρέα με τους φίλους του.

Η επικοινωνία, η συνεργασία και η ανταλλαγή ιδεών με συνομήλικους, είναι καταλυτική για την πορεία ενός ατόμου στη ζωή.

Οι φίλιες στην εφηβική ηλικία είναι απαραίτητες για την κοινωνικοποίηση του εφήβου και για τη χάραξη του δρόμου προς την ενηλικίωση. Οι παρέες τους δίνουν την ευκαιρία να αξιολογήσουν τις καταστάσεις σωστά και να διαλέξουν τι τους ταιριάζει και τι όχι.

Ο ρόλος των γονέων οφείλει να είναι υποστηρικτικός σε αυτήν την προσπάθεια του εφήβου.

Οι έφηβοι έχουν ανάγκη από πραγματικούς φίλους διότι με αυτόν τον τρόπο θα μπορούσαν να κοινωνικοποιηθούν αργότερα στην ευρύτερη κοινωνία. Επίσης, τους προσφέρει έντονα συναισθήματα χαράς, λύτης, φόβου, ενθουσιασμού.

Και ας μην ξεχνάμε ότι μπο-

ρεί από την περίοδο της εφηβείας, ο νέος να αποκτήσει γερές φιλίες που θα τον ακολουθούν μια ζωή.

Επομένως, η φιλία είναι πολύ σημαντική για ένα παιδί γυμνασίου και λυκείου γιατί πλέον έχει βρει κάποιους ανθρώπους στην ηλικία του οι οποίοι τον καταλαβαίνουν απόλυτα, τον ακούν ε προσοχή και του συμπαραστεύονται σε όλα.

Οφείλουμε ως γονείς να ενισχύσουμε αυτή την επιλογή του και να στικώμαστε δίπλα του υποστηρικτικά, ενισχυτικά και όχι επικριτικά και αποδοκιμαστικά.

Κεχαγά Ιωάννα,

Μέλος του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων

Η ΕΦΗΒΕΙΑ ΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Με τον όρο εφηβεία εννοούμε την έντονη εξέλιξη του παιδιού σε πολλές κατευθύνσεις. Οι έφηβοι βιώνουν αυτήν την απότομη αλλαγή της παιδικής ηλικίας και της ενηλικίωσής τους διαφορετικά από ότι το βλέπει ο οικογενειακός και σχολικός περίγυρος.

Το πρόβλημα είναι ότι όλοι οι μεγάλοι μιλάνε για την εφηβεία, χωρίς να μπορούν να μουν απόλυτα στο μυαλό ενός εφήβου. Εμείς οι έφηβοι πιστεύουμε πως ξεκινάμε την ζωή μας απο την αρχή και κάνουμε τα πρώτα μας βήματα για να γνωρίσουμε τον καινούριο αυτόν κόσμο. Ότι κι αν μας λένε οι γονείς μας μας ενοχλεί. Ακόμα και το πιο απλό πράγμα! Δηλαδή «Πώς πήγε το σχολείο;» ή «Με ποιους ήσουν βόλτα;». Το λαμβάνουμε ως ανάκριση, ότι δεν μας έχουν εμπιστοσύνη. Συμβαίνει κάτι περιεργο. Νιώθουμε μεγάλοι και μικροί ταυτόχρονα. Από τη μια θέλουμε την γνώμη τους, αλλά από την άλλη θέλουμε να μας αφήσουν να ζήσουμε την εφηβεία με τον δικό μας τρόπο. Υπάρχουν στιγμές που απλά αισθανόμαστε χάλια δίχως κάποιον ιδιαίτερο λόγο. Μέτα από λίγο ξαφνικά είμαστε πάλι καλά. Βέβαια οι γονείς μας πιστεύουν πως έχουμε κάτι μαζί τους, όμως στην πραγματικότητα θέλουμε να μείνουμε μόνοι μας με τον εαυτό μας.

Μα ... είναι και κάτι άλλο που μας βασανίζει και γυρίζει στο μυαλό μας συνεχώς. Οι αλλαγές στο σώμα μας. Κάθε μέρα που καθρεφτιζόμαστε βλέπουμε τον εαυτό μας διαφορετικό. Οι μεταμορφώσεις μας τρομάζουν και δεν μας αφήνουν στην ησυχία μας.

Σε αυτήν την φάση της ζωής μας είμαστε μικροί και μεγάλοι. Θέλουμε να μας αντιμετωπίζουν σαν μεγάλους, αλλά δεν έχουμε την ωριμότητα και την υπευθυνότητα να το υποστηρίξουμε.

Έχω ακούσει πως με την αγάπη όλα διορθώνονται σε μια οικογένεια. Όμως αυτήν την χρονική στιγμή δεν ισχύει. Ζητάμε κάτι παραπάνο. Θέλουμε την αποδοχή και την εμπιστοσύνη των γονιών μας. Έτσι καταλαβαίνουμε ότι μας δέχονται όπως είμαστε και όχι επειδή είμαστε κομμάτι της ζωής τους.

Η ζωή ενός εφήβου είναι δύσκολη, αλλά όχι ακατόρθωτη. Εάν βέβαια είσαι αποφασισμένος ότι μπορείς να τα καταφέρεις και να ξεπεράσεις αυτό το απαιτητικό κομμάτι της πραγματικότητας σου.

*Μπατζή Στέλλα,
μαθήτρια της Α' Γυμνασίου*

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ

La Chandeleur — Η ημέρα της κρέπας

Την ημέρα της Υπαπαντής, 2 Φεβρουαρίου, δηλαδή σαράντα μέρες μετά τα Χριστούγεννα, οι Γάλλοι γιορτάζουν με διαφορετικό τρόπο από εμάς. Το όνομα Chandeleur προέρχεται από την λέξη chandelle που σημαίνει κεριά στα γαλλικά και για αυτό ονομάστηκε αυτή η γιορτή Fête des chandelles, δηλαδή γιορτή των Κεριών. Στην Γαλλία η Chandeleur είναι γνωστή ως η ημέρα της Κρέπας και αναφέρεται η παράδοση σε ένα παλιό μύθο, σύμφωνα με τον οποίο αν εκείνη την ημέρα δεν γίνονταν κρέπες, θα καταστρεφόταν η σοδειά του σιταριού για μία ολόκληρη χρονιά. Υπάρχει και ένα ακόμη έθιμο που ακολουθεί στην ετοιμασία της κρέπας, αυτό με το χρυσό νόμισμα. Οι άνθρωποι, λοιπόν, γύριζαν στο αέρα

την πρώτη κρέπα με το δεξί τους χέρι και με το αριστερό κρατούσαν ένα χρυσό νόμισμα. Μάλιστα φύλαγαν το νόμισμα αυτό μέσα στο ντουλάπι μέχρι την επόμενη χρονιά, ώστε να δώσουν το χρυσό αυτό νόμισμα στην πρώτο φτωχό που θα ερχόταν σπίτι τους. Και αν τηρούνταν όλα αυτό η οικογένεια θα είχε τύχη για έναν ολόκληρο χρόνο. Το Το σχολείο μας με πρωτοβουλία της κ. Κεχαγιά Αγγελικής, καθηγήτριας των Γαλλικών, δραστηριοποιήθηκε και διοργάνωσε αυτή την γιορτή Έγινε κλήρωση για τους εκπροσώπους των τάξεων και την Πέμπτη 2 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκε ο διαγωνισμός για την ανάδειξη της νικητήριας τάξης.

Προσφέρθηκαν κρέπες που έφτιαξε η κ. Θεοδοσία Καλλιμανά, η υπεύθυνη του κυλικείου. Το κλίμα υπήρξε απόλυτα εορταστικό.

*Ταρσή Ραφαηλία,
μαθήτρια της Γ' Γυμνασίου*

ΖΗΤΩ Η ΓΑΛΛΟΦΩΝΙΑ!

Κάθε χρόνο, στις 20 Μαρτίου, περισσότεροι από 500.000.000 άνθρωποι σε ολόκληρο τον κόσμο γιορτάζουν τους δεσμούς τους με την Γαλλία μέσω της γαλλικής γλώσσας. Ο Διεθνής Οργανισμός Γαλλοφωνίας ιδρύθηκε στις 20 Μαρτίου 1970 και σύνθημά του είναι égalité, complémentarité, solidarité (ισότητα, αλληλοσυμπλήρωση, αλληλεγγύη). Η γαλλική γλώσσα αποτελεί το συνδετικό στοιχείο των μελών του Οργανισμού, ενώ οι αξίες που προάγονται είναι μεταξύ άλλων η ελευθερία, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η πολυγλωσσία και η πολιτιστική ποικιλομορφία. Η Ελλάδα έθεσε την υποψηφιότητά της στον Διεθνή Οργανισμό Γαλλοφωνίας το 2004 και έγινε πλήρες μέλος το 2006 κατά την 11η Σύνοδο Κορυφής στο Βουκουρέστι αναλαμβάνοντας να προωθήσει τους σκοπούς της Γαλλοφωνίας, συμμετέχοντας σε δράσεις και προγράμματα μέσω της συνεργασίας της με τα υπόλοιπα κράτη- μέλη.

Στο σχολείο μας γιορτάσαμε όλο τον Μάρτιο ως μήνα της Γαλλοφωνίας, προσεγγίζοντας την μάθηση μέσα από όλες τις αισθήσεις μας: διαβάσαμε κείμενα Γάλλων συγγραφέων, ακούσαμε γαλλικά τραγούδια, μιλήσαμε για τέχνη και Γάλλους ζωγράφους, φτιάξαμε αφίσες με ό,τι μας θυμίζει Γαλλία, ψάξαμε πληροφορίες για γαλλικές συνταγές και τις παρουσιάσαμε στην τάξη, πήραμε γαλλικό πρωινό (petit déjeuner à la française) και απολαύσαμε fondu σοκολάτας! Γιατί η εκμάθηση της ξένης γλώσσας δεν είναι στείρα απομνημόνευση λεξιλογίου και γραμματικής μα μια βουτιά στον πολιτισμό της γλώσσας- στόχου. Είναι ένα παράθυρο ανοιχτό στον κόσμο... Vive la Francophonie! Ζήτω η Γαλλοφωνία!

*Κεχαγιά, Αγγελική,
Καθηγήτρια Γαλλικών*

Στην πρώτη πόλη της Ευρώπης

Συνέντευξη από την αρχαιολόγο
κ. Ταμπακοπούλου Γεωργία

Στις 24 Φεβρουαρίου η φιλόξενη Πολιόχνη υποδέχθηκε, πιο όμορφη από ποτέ, μαθητές του ομίλου εφημερίδας. Είχαμε την εξαιρετική ευκαιρία, μετά από δύο χρόνια που η υπέροχη πόλη παραμένει κλειστή για λόγους επισκευών, να την επισκεφθούμε για να πάρουμε συνέντευξη από την αρχαιολόγο κ. Ταμπακοπούλου Γεωργία. Την ευχαριστούμε θερμά, καθώς και όλους τους εργαζόμενους και την Εφορεία Αρχαιοτήτων Λέσβου.

Τ.Σ Τι κάνει την Πολιόχνη ξεχωριστή ως αρχαιολογικό τοπίο;

Τ.Γ. Η Πολιόχνη, χρονολογείται περίπου το 3500 π.Χ. Βρίσκεται ακριβώς απέναντι από την Τροία, αλλά η Τροία θα χτιστεί χίλια χρόνια αργότερα, όταν πια η Πολιόχνη θα έχει εξελιχθεί σε έναν αστικό οικισμό με 1.500 κατοίκους με ορθογώνιες πέτρινες κατοικίες, προστατευτικό τείχος, πλατείες, πηγάδια, δρόμους, δημόσια κτίρια. Ξεκίνησε ως ένα χωριό, όμως με την διαδοχική κατοίκησή της έγιναν αλλαγές και μετατράπηκε σε πόλη. Αποτελείται από τυποποιημένα σπίτια με μεγάλο, δωμάτια και αυλές. Είναι μια από τις αρχαιότερες πόλεις στο αιγιακό χώρο και είχε ένα είδος διοίκησης, αφού ένας τέτοιος οικισμός 30 στρεμμάτων με κεντρικό σχεδιασμό, έργα δημόσιου χαρακτήρα, δρόμους και πηγάδια με καθόλου τυχαία θέση, χρειαζόταν οργάνωση. Όμως δεν ξέρουμε τίποτα για το πολίτευμα της, αφού δεν έχουμε καθόλου γραπτές πηγές από αυτή την εποχή.

Σ.Τ. Ποια η σημασία της στην αρχαία Λήμνο;

Γ.Τ. Η Πολιόχνη βρισκόταν σε φανταστική θέση για εμπόριο και ίσως να συνεργαζόταν με την αρχαία πόλη της Μύρινας που δραστηριοποιείται την ίδια χρονική περίοδο. Εξάλλου η Λήμνος εκείνη την περίοδο διαδραμάτιζε πάρα πολύ σημαντικό ρόλο στους δρόμους του εμπορίου,

όπως μπορούμε να καταλάβουμε από διάφορα κείμενα, όπως αυτά του Ομήρου και του Ηροδότου. Όταν όμως η θέση της δεν είχε πλέον όφελος για τους κατοίκους της, εγκαταλείφθηκε, περίπου το 2000 π.Χ. Η Πολιόχνη είναι ξεχωριστή, αφού χρησιμοποιούσε τεχνικές σπάνιες και πρωτοπόρες για τόσο πρώιμα στρώματα. Για παράδειγμα, η έννοια της κυκλικής οικονομίας ήταν πολύ έντονη, καθώς φαίνεται πως εκμεταλλεύονταν το ασβέστιο από κοχύλια οστράκων που είχαν καταναλώσει, για να κτίσουν πιο ανθεκτικούς τοίχους και για την απολύμανση πηγαδιών. Ένα άλλο καλό παράδειγμα είναι πως παρά το άφθονο οικοδομικό υλικό που τους περιτριγύριζε, χρησιμο-

ποίησαν σπασμένα εργαλεία για την κτίση τοίχων ώστε τίποτα να μην πάει χαμένο. Μεταξύ άλλων στην Πολιόχνη βρέθηκε ένας θησαυρός από χρυσά κοσμήματα ο οποίος μοιάζει πολύ με τον περίφημο "Θησαυρό του Πριάμου" που βρέθηκε στην Τροία. Κάτι αναπάντεχο είναι πως στην Πολιόχνη χρησιμοποιούσαν την τεχνική χαμένου κεριού, που δεν χρησιμοποιούταν πουθενά αλλού στο αιγαίο εκείνη την εποχή. Τέλος η Πολιόχνη είχε ένα καταπληκτικό σύστημα αποστράγγισης και διαχείρισης των νερών. Όλα τα σπίτια είχαν μια χύτρα για μαγείρεμα, φωτισμό και για λόγους υγιεινής συνδέονταν με μια λεκάνη απορροής που οδηγούσε το νερό προς τα έξω. Όπου υπήρχε μεγάλη κατω-

φέρεια, έστρωναν πλάκες για να αποτρέψουν ανεξέλεγκτα νερά. Επιπλέον, όλα τα νερά από τις στέγες κατέληγαν σε αγωγούς που έδιωχναν το νερό έξω από τον οικισμό και το χρησιμοποιούσαν για εργασίες. Κάποιοι αγωγοί συνδέονταν με πηγάδια με σκοπό την διανομή του νερού σε όλον τον οικισμό.

Μ.Α. Τι πληροφορίες μπορούμε να λάβουμε από τα ευρήματα;

Τ.Γ. Μπορούμε να καταλάβουμε πολλά. Ήδη έχει καταρτιστεί μία κλίμακα συμβατικής χρονολόγησης με βάση την «καμπύλη των γνωστών», δηλαδή με βάση χρονολογηθέντα ευρήματα της Αιγύπτου. Η Αίγυπτος έχει πολύ καλή χρονολόγηση λόγω των δυναστειών της, οπότε είχε

Τα ευρήματα αγγείων πλένονται, καθαρίζονται και προσταθούμε να βρούμε ποια συγκολλώνται. Έτσι μπορούμε να δούμε το σχήμα του αγγείου, να καταγράψουμε, να επαληθεύσουμε ή να απορρίψουμε παλιότερα πορίσματα της έρευνας σε συνεργασία πάντα με τα πορίσματα και άλλων ανασκαφών. Για παράδειγμα ο χρυσός της Πολιόχνης διασταυρώθηκε πρόσφατα ότι είχε την ίδια πηγή προέλευσης με το χρυσό που βρέθηκε στην Νουντ, στην Μεσοποταμία, στην Τροία. Άρα καταλαβαίνουμε ότι υπήρχε ένα μεγάλο δίκτυο διακίνησης αγαθών,

Μ.Α. Γιατί ο αρχαιολογικός χώρος είναι κλειστός για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα;

Τ.Γ. Ο χώρος ανακαλύφθηκε από την Ιταλική Αρχαιολογική Σχολή και μόλις σταμάτησαν αυτές οι ανασκαφές γύρω στο 1958-59 αφέθηκε στη μοίρα του. Επομένως, είχε τρομακτική φθορά. Έγιναν κάποιες σημειακές προσπάθειες αποκατάστασης, αυτές όμως δεν ήταν ολοκληρωμένες. Το 2016 ξεκίνησε από την Εφορεία Αρχαιοτήτων αυτό το ολιστικό πρόγραμμα αποκατάστασης, αφενός η αποκατάσταση των ευρημάτων κι αφενός η βελτίωση των υποδομών υποδοχής του κοινού. Να προστεθούν χώροι υγιεινής για ΑμΕΑ, δυνατότητες πρόσβασης, να γίνουν επισκευές στα υφιστάμενα κτίρια και να κατασκευαστούν καινούρια. Λόγω του Covid και λόγω της χρονοβόρας διαδικασίας των διαγωνισμών κι επειδή χρειαζόταν δικαστική προσφυγή για την αντικατάσταση των κουφωμάτων, τα κτίρια δεν μπόρεσαν να ολοκληρωθούν, επομένως δεν μπορούσαμε να έχουμε ελεγχόμενη την κυκλοφορία των επισκεπτών, γιατί δε λειτουργούσε το εκδοτήριο, δεν μπορούσαν να λειτουργήσουν οι τουαλέτες κι έτσι αποφασίστηκε στα τέλη του 2021 να κλείσει

εισαχθεί αρχικά στην Ελλάδα από την Αίγυπτο τοποθετήθηκε σε μία κλίμακα χρόνου και στη συνέχεια άρχισαν τα πρό και μετά αυτής της χρονολόγησης. Στην Πολιόχνη, βέβαια, χρονολογούμε με μια απόκλιση 200 χρόνων, αλλά με την απόλυτη χρονολόγηση που έχει επιτευχθεί με τον άνθρακα 14 με θερμοφωταύγεια η απόκλιση περιορίστηκε στα 50 χρόνια. Για παράδειγμα, ξέρουμε ότι η πόλη εγκαταλείφθηκε το 2000μ π.Χ., γιατί βρίσκουμε κεραμική της μέσης εποχής του χαλκού, αλλά δεν έχουμε εκτεταμένο στρώμα αυτής της περιόδου. Άρα καταλαβαίνουμε ότι φτάνουμε μέχρι την πρώτη εποχή του χαλκού III, που έχει επιβεβαιωθεί ότι φτάνει μέχρι το 2000 έως 1900 π. Χ. .

μέχρι να λυθεί όλο αυτό το θέμα. Αυτό μας πονά ιδιαίτερα όλους στην Εφορεία Αρχαιοτήτων, γιατί το μνημείο το αντιμετωπίζουμε πρωτίστως ως χώρο αγωγής της ψυχής, αλλά και εκπαίδευσης, αλλά η απόφαση αυτή έπρεπε να ληφθεί και για την ασφάλεια των επισκεπτών, αλλά και για την προστασία των αρχαίων.

Τ.Π. Πότε ο χώρος θα είναι επισκέψιμος;

Τ.Γ. Ο διαγωνισμός έχει ολοκληρωθεί, ο ανάδοχος θα έρθει να περάσει τα κωφώματα, είδη υγιεινής, τα έπιπλα. Είναι έτοιμο και το ενημερωτικό υλικό που έχουμε φτιάξει για τον εκθεσιακό χώρο. Το καλοκαίρι λογικά θα είναι ανοιχτός μετά από πολλές προσπάθειες των αρχαιολόγων.

Τ.Π. Ποια είναι η επαγγελματική ικανοποίηση που λαμβάνει από τη δουλειά του ένας αρχαιολόγος;

Τ.Γ. Η επαγγελματική ικανοποίηση είναι ιδιαίτερα μεγάλη. Το επάγγελμα του αρχαιολόγου έχει παρομοιαστεί με αυτό του ιατροδικαστή, διότι ερευνά τον χώρο. Αυτή η δουλειά χρειάζεται πολλή αγάπη και ενέργεια, για να γίνει απολαυστική. Όμως, η μεγαλύτερη ευχαρίστηση του να είσαι αρχαιολόγος στην Πολιόχνη είναι η επαφή με τα

παιδιά και τους εκπαιδευτικούς που επισκέπτονται τον χώρο.

Κ.Ε. Σε ποιες άλλες ανασκαφές ή αρχαιολογικά μνημεία έχετε εργαστεί;

Τ.Γ. Έχω εργαστεί σε έναν μεγάλο αριθμό αρχαιολογικών χώρων, εθελοντικά και μη, ήδη από φοιτήτρια. Ανάμεσά τους βρίσκονται το Ακρωτήρι της Σαντορίνης, ο Μεσολιθικός οικισμός του Μαρουλά της Κύθου, η Φτελιά της Μυκόνου, το Σπήλαιο του Σαρακηνού, τα Ζερέλια της Θεσσαλίας, η Θερμή της Λέσβου –το αδελφάκι της Πολιόχνης στη Λέσβο-, η Κνωσός, η Δράκαινα της Κεφαλλονιάς και το κάστρο της Μυτιλήνης, αλλά και μια θέση του 9000 π.Χ. στην έρημο της Ιορδανίας. Όμως, ο αγαπημένος μου αρχαιολογικός χώρος, τον οποίο θαύμαζα από φοιτήτρια, είναι η Πολιόχνη.

Κ.Ε. Πώς μπορούν τα αρχαιολογικά μνημεία να αποτελέσουν χώρο προσέλκυσης για τα παιδιά μικρότερων ηλικιών;

Τ.Γ. Είναι ξεκάθαρη η εκπαιδευτική διάσταση ενός αρχαιολογικού χώρου. Στην Πολιόχνη έχουν σχεδιαστεί και υλοποιηθεί εκπαιδευτικά προγράμματα για μαθητές δημοτικού και γυμνασίου. Μέσα από αυτά οι μαθητές μαθαίνουν

για το μνημείο, αλλά και ταυτόχρονα αποκτούν γνώσεις και δεξιότητες με βιωματικό τρόπο. Αρκετές από αυτές τις δεξιότητες, όπως η ανάγνωση σχεδίων και ο προσανατολισμός, θα φανούν χρήσιμες στους μαθητές σε μελλοντικές τους επισκέψεις σε διάφορους αρχαιολογικούς χώρους, ενώ αρκετές από τις γνώσεις στοχεύουν στην κατανόηση και εμπέδωση σχετικών κεφαλαίων από το μάθημα της ιστορίας.

*Στο ρόλο των δημοσιογράφων οι μαθητές:
Καβαλέρης Ευάγγελος, μαθητής της Α' Γυμνασίου,
Μαλακού Δέσποινα, μαθήτρια της Γ' Γυμνασίου,
Τέλλιος Σωτήρης, μαθητής της Γ' Γυμνασίου,
Τζινιέρης Παναγιώτης, μαθητής της Α' Γυμνασίου.*

Γιατί «Καρναβάλι»;

Γιατί, λοιπόν, Καρναβάλι;

Η απάντηση είναι : γιατί Ανθεστήρια.

Μια από τις σημαντικότερες γιορτές των αρχαίων Ελλήνων και δη της Αθήνας και των Ιωνικών πόλεων.

Πότε, πως και γιατί εορτάζονταν τα Ανθεστήρια και τι σχέση έχουν με το Καρναβάλι;

Κατ' αρχήν τα Ανθεστήρια ήταν μια γιορτή αφιερωμένη στο θεό Διόνυσο, θεό του κρασιού, του γλεντιού, του θεάτρου και εορτάζονταν κατά το μήνα Ανθεστηριώνα που συμπίπτει, στο δικό μας ημερολόγιο, με το τέλος του Φεβρουαρίου και της αρχές του Μάρτη.

Τα κύρια χαρακτηριστικά της γιορτής ήταν η κατανάλωση κρασιού και η επαφή με τους νεκρούς και διαρκούσαν τρεις ημέρες. Επίσης, είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι γιόρταζαν όλοι, ακόμα και οι δούλοι και τα παιδιά. Επίσης, τα σπίτια στολίζονταν με γιρλάντες και φυτά, ώστε να εναρμονίζονται με το εορταστικό κλίμα. Κάθε ημέρα είχε τη δική της ξεχωριστή σημασία.

Η πρώτη μέρα ονομαζόταν “Πιθόγια”, δηλαδή το άνοιγμα των πυθιαίων με το κρασί της

προηγούμενης χρονιάς, στο ναό του Διονύσου εν Λίμναις. Ο ναός άνοιγε μία φορά το χρόνο για να τελεστούν τα Ανθεστήρια.

Η δεύτερη και πιο ακραία ημέρα των Ανθεστηρίων είχε το όνομα “Χόες” που πήρε το όνομά της από το αγγείο “χους”. Αυτή τη μέρα που ήταν η σημαντικότερη και κυριότερη, οι άνθρωποι μεταμφιέζονταν σε σατύρους και φορούσαν μάσκες ή έβαφαν τα πρόσωπά τους ή φορούσαν στεφάνια από λουλούδια, με λίγα λόγια μεταμφιέζονταν στη συνοδεία του Διονύσου. Εκείνη τη μέρα γινόταν η μεγάλη οινοποσία, είτε μαζεύονταν σε σπίτια είτε γίνονταν διαγωνισμοί και μάλιστα ο επίσημος διαγωνισμός είχε ως επιβλέποντα τον άρχοντα βασιλέα των Αθηνών. Διαγωνισμός λοιπόν ποιος θα πιεί περισσότερο κρασί.

Έχουμε πεί όμως πως τα Ανθεστήρια έχουν και σχέση με τους νεκρούς, επειδή εκείνες τις μέρες οι άνθρωποι πίστευαν πως οι ψυχές των νεκρών έβγαιναν και περπατούσαν ανάμεσα στους ζωντανούς, έριχναν και κρασί στους τάφους τους για να τις ευχαριστήσουν. Εκείνη την ημέρα γινόταν και η πομπή κατά τη

δική μας παρέλαση μεταμφιεσμένων που κρατούσαν πυρσούς και ήταν υπό την επίβλεψη του κρασιού. Η πομπή κατευθύνονταν στο ιερό του Διονύσου εν Λίμναις όπου λάμβανε χώρα η ιερογαμία. Δηλαδή η τελετουργική αναπαράσταση του γάμου της Βασιλίστας, οι οποία ήταν η σύζυγος του άρχοντα βασιλέα των Αθηνών, με το θεό Διόνυσο που προφανώς κάποιος ηθοποιός ή ο ίδιος ο άρχων βασιλέας έπαιζε το ρόλο του. Να σημειωθεί ότι ο άρχων βασιλέας ήταν ένα αξίωμα με έντονο θρησκευτικό κύρος και καθήκοντα

Η τρίτη και τελευταία ημέρα των Ανθεστηρίων ονομαζόταν “Χύτροι” κα ήταν κατεξοχήν αφιερωμένη στους νεκρούς. Κατά τη διάρκεια αυτής της μέρας έφτιαχναν ένα χυλό από αλεύρι δημητριακά και μέλι τον οποίο προσέφεραν στον Ερμή και στους νεκρούς. Στον Ερμή διότι είχε την ιδιότητα του ψυχοπομπού, δηλαδή εκείνου που οδηγεί τις ψυχές των νεκρών στον Άδη. Με την προσφορά του χυλού στους νεκρούς πίστευαν ότι θα επέστρεφαν οι ψυχές πίσω στον Άδη. Επίσης λάμβαναν χώρα και τα Υδροφόρια προς

τιμήν των νεκρών που πέθαναν κατά τον κατακλυσμό του Δευκαλίωνα. Όπως είναι προφανές αυτή η ημέρα δεν είναι άλλη από το δικό μας Ψυχοσάββατο.

Και για να κάνουμε τώρα την αντιστοίχιση:

Απόκριες → Ανθεστήρια
Παρέλαση καρναβαλιού → Πομπή μεταμφιεσμένων

Βλάχικος γάμος → Ιερογαμία Βασιλίστας του καρναβαλιού → Βασιλίνα

Βασιλιάς καρναβαλιού → Αρχων Βασιλιάς / Διόνυσος

Ψυχοσάββατο → Χύτροι
Κόλυβα → χυλός δημητριακών

Φυσικά με το πέρασμα των χιλιετιών υπήρξαν πολλές αλλοιώσεις και επιρροές και φυσικά όλα αυτά προσαρμόστηκαν στα σημερινή επικρατούσα θρησκευτική τελετουργία.

*Χατζηαντωνάκη Ιωάννα,
Εκπαιδευτικός-Φυσικός*

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ - ΑΣ ΕΠΕΝΔΥΣΟΥΜΕ ΣΤΟ ΑΥΡΙΟ

Ένα μείζον πρόβλημα της σημερινής μας εποχής είναι η κλιματική αλλαγή. Ξεκίνησε περίπου την εποχή της Βιομηχανικής Επανάστασης (1760 - 1860), αλλά η κατάσταση επιδεινώθηκε τις τελευταίες δεκαετίες.

Η κλιματική αλλαγή είναι ουσιαστικά, η αλλαγή του κλίματος στις περισσότερες περιοχές του πλανήτη. Δηλαδή, προκαλεί έντονα καιρικά φαινόμενα ή ξαφνικές μεταβολές οι οποίες δεν ταιριάζουν με την περιοχή/εποχή. Επιπρόσθετα, για την κλιματική αλλαγή ευθύνεται το λιώσιμο των πάγων (καθώς υπάρχει άνοδος της θερμοκρασίας σε παγκόσμιο επίπεδο).

Όλα αυτά, δημιουργήθηκαν από την υπερκατανάλωση των ανθρώπων που εκμεταλλεύονται με απληστία τον φυσικό πλούτο της Γης.

Ωστόσο, υπάρχει ακόμη χρόνος για να σώσουμε τον πλανήτη μας. Μπορεί ο καθένας από εμάς να συνεισφέρει με απλούς τρόπους που σταδιακά θα πρέπει να γίνουν καθημερινές μας συνήθειες. Για αρχή, θα μπορούσαμε να μειώσουμε την κατανάλωση ενέργειας κλείνοντας ορισμένες συσκευές

(τηλεόραση, υπολογιστής, φούρνος, θερμοσίφωνα), όταν δεν τις χρειαζόμα-

στε. Επιπλέον, για να περιορίσουμε την σπατάλη του νερού, θα ήταν καλό να βάζουμε τα ρούχα να πλυθούν στη γρήγορη πλύση του πλυντηρίου, να μην αφήνουμε ανοιχτές τις βρύσες χωρίς λόγο και να προτιμούμε ένα γρήγορο ντους από το μπάνιο. Τέλος, είναι πολύ σημαντικό να μειώσουμε την αγορά συσκευασιών και όσες χρησιμοποιούμε να τις πετάμε στους ειδικούς κάδους ανακύκλωσης, ώστε να ξαναχρησιμοποιηθούν, αφού θα αξιοποιηθούν σε κάτι νέο. Συνοψίζοντας, η κλιματική αλλαγή είναι πολύ σημαντική και πρέπει όλοι να συνεισφέρουμε όσο μπορούμε, ώστε να διασφαλίσουμε ένα καλύτερο μέλλον στις επόμενες γενιές!

*Παπαδοπούλου Αθηνά,
μαθήτρια της Β' Γυμνασίου*

ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΕΝΟΣ ΕΦΗΒΟΥ

Το διαδικτυο έχει γίνει ένα βασικό κομμάτι της ζωής των ανθρώπων και χρησιμοποιείται από όλους. Περισσότερο, όμως, έχει επηρεάσει τους εφήβους, οι οποίοι από τη στιγμή που γεννήθηκαν έως και τώρα περιτριγυρίζονται από αυτό. Το διαδικτυο χρησιμοποιείται για διάφορους λόγους από τα παιδιά, όπως για μια σχολική εργασία, για κοινωνικές επαφές μέσω των social media και για βιντεοπαιχνίδια. Ποιοι είναι οι κίνδυνοι, όμως, που μπορεί να αντιμετωπίσει ένα παιδί και τι γνώμη μπορεί να έχει για όλα αυτά;

Ένας βασικός κίνδυνος είναι η αλληλεπίδραση με άγνωστα άτομα τα οποία μπορούν να παρακινήσουν ένα αθώο παιδί στο να κάνει φριχτά πράγματα ακόμα και στον εαυτό του. Επιπλέον, ο έφηβος οι οποίοι βρίσκονται αντιμέτωποι με πολλά προβλήματα και δυσκολίες, επειδή όλο και πλησιάζουν στην ενηλικίωση, καταφεύγουν στην πιο εύκολη λύση η οποία είναι να κλειστούν στο σπίτι τους και η μόνη αλληλεπίδραση που έχουν με άλλους ανθρώπους είναι μέσω των social media. Αυτό, παρόλο που φαίνεται ως μια εύκολη λύση, αφού η έφηβος, με αυτόν τον τρόπο απομόνωσης θεωρούν ότι μπορούν εύκολα να αποφύγουν φαινόμενα όπως το bullying, τους αποτρέπει να μάθουν να αντιμετωπίζουν τα προβλήματα τους από να τα αποφεύγουν, κάτι αναγκαίο για την μελλοντική τους ζωή ως ενήλικες. Δεν λαμβάνουν, επίσης, υπόψιν τους ότι πάντα ελλοχεύει ο κίνδυνος του Cyber bullying στο οποίο, αν είναι απροετοίμαστοι, μένουν απροστάτευτοι. Τέλος, κάτι εξίσου σημαντικό είναι τα σωματικά προβλήματα που μπορούν να προκληθούν από τις πολλές ώρες μπροστά σε μια οθόνη. Τέτοια προβλήματα μπορούν να είναι, η κακή όραση, καθώς και πόνοι στα άκρα, όπως και προβλήματα παχυσαρκίας.

Στις 10 Φεβρουαρίου, πριν την επίδοση των ελέγχων προόδου, στο Γυμνάσιο Μούδρου, πραγματοποιήθηκε μια ενημέρωση από το Κέντρο Πρόληψης των Εξαρτήσεων και Προαγωγής της Ψυχοκοινωνικής Υγείας Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου «Πολιόχνη» με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Ασφαλούς Πλοήγησης στο Διαδίκτυο σε γονείς και μαθητές. Η ψυχολόγος, κ. Μαμαλίκου Μαρία, μίλησε για τους κινδύνους που κρύβονται πίσω από την χρήση του διαδικτύου από τους εφήβους. Τόνισε, επίσης, όλες τις ενέργειες τις οποίες μπορούν να πραγματοποιήσουν οι γονείς με σκοπό την ασφαλή πλοήγηση των παιδιών τους στο ίντερνετ.

Μιλώντας ως ένα παιδί που περνάει αρκετές ώρες μπροστά σε μια οθόνη έχω να πω πως κατανοώ τα κινδύνους και δεν συνιστώ σε κανέναν να χρησιμοποιεί το διαδικτυο αλόγιστα και χωρίς τα κατάλληλα μέτρα προστασίας. Όλοι οι γονείς θα έπρεπε να συμβουλευθούν τα παιδιά τους και να τα αποτρέπουν από το να πραγματοποιούν διάφορες ενέργειες, όπως το μίφρασμα προσωπικών στοιχείων με αγνώστους. Παρόλα αυτά πιστεύω πως οι ενήλικες θα έπρεπε να μην ανησυχούν τόσο, καθώς οι κίνδυνοι είναι ελεγχόμενοι, καθώς η νέα γενιά είναι γνώστης του χειρισμού και των κινδύνων και μια απλή ενημέρωση είναι αρκετή για να προστατεύ-

σουν τα παιδιά τους. Ίσως επιβάλλονται κάποιοι περιορισμοί στις μικρότερες ηλικίες. Οι έφηβοι είναι πολύ πιο εξοικειωμένοι με το διαδικτυο και την τεχνολογία απ' όσο φαντάζονται οι γονείς και έχουν αρκετή ωριμότητα για να καταλάβουν τι πρέπει να κάνουν και τι όχι. Επίσης, τα βιντεοπαιχνίδια είναι ένα απίστευτα ενδιαφέρον χόμπι, το οποίο μπορεί να είναι ένα από τα λίγα πράγματα που κάνουν έναν έφηβο να περνάει καλά, και δεν θα έπρεπε κανέναν να τα στερείται ολοκληρωτικά, αλλά να χρησιμοποιούνται με μέτρο.

*Τέλλιος Σωτήρης,
μαθητής της Γ' Γυμνασίου*

Τ Ο Ο Λ Ο Κ Α Υ Τ Ω Μ Α Τ Ω Ν Ε Β Ρ Α Ι Ω Ν

Το Ολοκαύτωμα ήταν μια συστηματική, κρατικά σχεδιασμένη δίωξη και δολοφονία εκατομμυρίων Εβραίων από το ναζιστικό καθεστώς και τους συμμάχους και συνεργάτες του. Ξεκίνησε τον Ιανουάριο του 1933, όταν ο Αδόλφος Χίτλερ και το ναζιστικό του κόμμα ανέβηκε στη Γερμανική εξουσία. Τελείωσε τον Μάιο του 1945, κατά την λήξη του Β' Παγκοσμίου πολέμου και την ήττα της Γερμανίας. Συνολικά σκοτώθηκαν έξι εκατομμύρια ευρωπαίοι Εβραίοι και αναγνωρίστηκε ως γενοκτονία.

Ο Χίτλερ προσπάθησε με κάθε τρόπο να καταδιώξει και να αφανίσει τους Εβραίους. Αρχικά κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1930, υποχρεώθηκαν πολλοί Εβραίοι να μεταναστεύσουν από τη Γερμανία. Επίσης, με νομικές διακρίσεις, όπως τους φυλετι-

κούς νόμους της Νυρεμβέργης, τους στέρησε τα δικαιώματά τους. Ακόμη, υποχρεώνονταν να φορούν το αστέρι του Δαβίδ και συχνά υφίσταντο βία. Όμως, ακόμα χειρότερη ήταν η αντιμετώπισή τους από το 1941. Με την εισβολή της Γερμανίας στη Σοβιετική Ένωση, αποφασίστηκε από το Γερμανικό καθεστώς η μαζική εκτέλεση των Εβραίων. Το σχέδιο αυτό ονομάστηκε "Τελική Λύση του Εβραϊκού Ζητήματος" και διήρκησε από το 1941 μέχρι και το 1945.

Υπήρχαν δύο μέθοδοι εξόντωσης των Εβραίων. Η πρώτη πραγματοποιήθηκε κατά την εισβολή της Γερμανίας στη Σοβιετική Ένωση. Οι Γερμανικές διμοιρίες άρχισαν να σφαγιάζουν Εβραίους, κυρίως στην ηλικία στρατεύσης, αλλά αργότερα και γυναικόπαιδα και ηλικιωμένους. Η δεύτερη μέθοδος

ήταν η ασφυξία. Μάζευαν Εβραίους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και τους σκότωναν με τη χρήση ασφυκτικών αερίων, κλείνοντας τους σε θαλάμους.

Πολλοί απ' αυτούς πέθαιναν από την πολύ κακή ποιότητα ζωής στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Η τροφή ήταν ελάχιστη, οι αρρώστιες πολλές, ενώ ιατρικές υπηρεσίες δεν υπήρχαν. Αναγκάζονταν να δουλεύουν πολλές ώρες, χωρίς φυσικά να πληρώνονται.

Η μνήμη των εκτελεσθέντων Εβραίων τιμάται στις 27 Ιανουαρίου. Δεν είναι τυχαία αυτή η ημερομηνία, καθώς εκείνη την ημέρα τα Σοβιετικά στρατεύματα απελευθέρωσαν το μεγαλύτερο στρατόπεδο συγκέντρωσης, το Άουσβιτς-Μπιρκενάου.

Κεχαγιάς Αργύρης,
μαθητής της Β' Γυμνασίου

Η Μ Α Γ Ε Ι Α Τ Η Σ Ε Β Δ Ο Μ Η Σ Τ Ε Χ Ν Η Σ

Ο κινηματογράφος είναι ένα από τα βασικότερα μέσα ψυχαγωγίας και έχει μια μεγάλη ιστορία. Αρχικά, εμφανίστηκε περισσότερο ως μια νέα τεχνική καταγραφής της κίνησης και οπτικοποίησής της, όπως δηλώνει και ο ίδιος ο όρος (κινηματογράφος = κίνηση + γραφή) τον 19^ο αιώνα. Η πρώτη μορφή κινηματογράφου δημιουργήθηκε από τον Βρετανό φωτογράφο Ίνγκουριντ Μάμπριτζ το 1878 και έχοντας καταφέρει να αναπτύξει μεθόδους διαδοχικής φωτογράφισης απεικόνισε την κίνηση ενός αλόγου. Η πρώτη κινηματογραφική ταινία, όμως, προβλήθηκε το 1895 στο πρώτο σινεμά το οποίο βρισκόταν στην Γαλλία και διήρκησε 1 λεπτό.

Ο κινηματογράφος υπήρξε χωρίς ήχο μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1920 και συνοδεύονταν από ζωντανή μουσική. Η ιστορία του κινηματογράφου με ήχο ξεκίνησε το 1926, όταν η Warner Brothers παρουσίασε μία συσκευή ονόματι *Vitaphone*, η οποία έδινε τη δυνατότητα αναπαραγωγής μουσικής, μέσω ενός δίσκου που συγχρονιζόταν με την μηχανή προβολής της ταινίας. Βασισμένη σε αυτή τη νέα τεχνολογία, στα τέλη του 1927, κυκλοφόρησε η ταινία *The Jazz Singer*, η οποία αν και κατά το μεγαλύτερο μέρος της ήταν βουβή, υπήρξε η πρώτη που περιείχε διαλόγους. Περίπου την ίδια περίοδο με την προσαρμογή του ήχου, ξεκίνησαν συστηματικές προσπά-

θειες για την προσθήκη χρώματος. Έγχρωμες ταινίες είχαν ήδη εμφανιστεί από τις αρχές του 20ού αιώνα, μέσω του χρωματισμού των κινηματογραφικών καρτέ με το χέρι, μέθοδος που εγκαταλείφθηκε σταδιακά, σε συνδυασμό και με την αύξηση της διάρκειας των ταινιών. Ανάμεσα στις πρώτες συνθετικές μεθόδους προσθήκης χρώματος, υπήρξε η *Technicolor*, η οποία τελειοποιήθηκε το 1941, αν και παρέμενε ακριβή λόγω των περίπλοκων σταδίων διαχωρισμού και εμφάνισης των χρωμάτων. Μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, εμφανίστηκε επιπλέον το έγχρωμο αρνητικό το οποίο δεν απαιτούσε διαδικασία διαχωρισμού των χρωμάτων.

Δυστυχώς, στην Λήμνο, ο μόνος κινηματογράφος του νησιού βρίσκεται στην Μύρινα. Για αυτόν ακριβώς τον λόγο δημιουργήθηκε η λέσχη κινηματογράφου από το Γυμνάσιο Μούδρου «Αργύριος Μοσχίδης» όπου προβάλλονται ταινίες στην βιβλιοθήκη του σχολείου. Κατά τη φετινή χρονιά προβλήθηκαν οι ταινίες "Last Christmas", "Τα παιδιά της χορωδίας" και "Loving Vincent". Το "Last Christmas" προβλήθηκε λίγες μέρες πριν τα Χριστούγεννα, καθώς η ιστορία μιλάει για μια νέα γυναίκα της οποίας η ζωή δεν είναι ευχάριστη, αλλά το θαύμα των Χριστουγέννων αγγίζει την καρδιά της κυριολεκτικά και μεταφορικά. Ένα μήνυμα ελπίδας για τη σημασία της δωρεάς οργάνων και την καταλυτική δύναμη της αγάπης. Η δεύτερη ταινία, "Τα παιδιά της χορωδίας",

διηγείται την ζωή του Ματιέ, ενός άνεργου δασκάλου μουσικής, που βρίσκει δουλειά ως επιτηρητής σε επαρχιακό σωφρονιστικό οικοτροφείο ανηλίκων και παρά τις αντιρρήσεις του αυταρχικού διευθυντή, οργανώνει μια χορωδία και μέσα από τη μουσική προσπαθεί να αναμορφώσει τις ψυχές των ατίθασων μαθητών. Η τρίτη ταινία μέσα από τον κόσμο των χρωμάτων και της ζωγραφικής αποτελεί ένα εκπληκτικό animation της ζωής του σπουδαίου ζωγράφου Vincent Van Gogh. Οι προβολές του σχολείου είναι ανοιχτές σε μικρούς και μεγάλους.

Η λέσχη κινηματογράφου είναι μια πρωτοβουλία της καθηγήτριας, κυρίας Νάτσιου και ομορφαίνει τα σαββατοκύριακα στο Μούδρο, ενώ ταυτόχρονα μετατρέπει το σχολείο σε έναν χώρο ψυχαγωγίας και κοινωνικοποίησης.

Τέλλιος Σωτήρης,
Μαθητής της Γ' Γυμνασίου

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΜΟΥΔΡΟΥ « ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΜΟΣΧΙΔΗΣ »

ΜΟΥΔΡΟΣ ΛΗΜΝΟΥ

Τηλέφωνο: 2254071322

Φαξ: 2254071722

Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο: gymmoudr@sch.gr

Ιστοσελίδα: <https://gym-moudr.les.sch.gr/>

Facebook: <https://www.facebook.com/>

Η ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ DANDENONG

Η επαφή μας με το Greek Orthodox Community of Dandenong & Districts Greek School είναι πάντα μια ζεστή και όμορφη εμπειρία. Η συνάντησή μας στις 28 Μαρτίου είχε ως θέμα την "ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ". Με αφορμή την επέτειο της ελληνικής ανεξαρτησίας, εξετάσαμε την έννοια της ελευθερίας σε όλες τις εκφάνσεις: την ελευθερία στο πέρασμα της ιστορίας, τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ατομική ελευθερία, την ελευθερία των γυναικών, την ελευθερία στο σχολείο, την ελευθερία έκφρασης. Συγκινητική η αναφορά της Διευθύντριας του Dandenong στην κατεχόμενη πατρίδα της, την Αμμόχωστο, και την αδυναμία της να επισκεφθεί το πατρικό της σπίτι. Οι μαθητές αλληλεπίδρασαν, εκφράστηκαν ελεύθερα, μοιράστηκαν τις εμπειρίες τους.

Στην τελευταία, συγκινητική, αποχαιρετιστήρια συνάντησή μας στις 29 Μαΐου μοιραστήκαμε σκέψεις για τους πολλούς και σημαντικούς ρόλους της σημερινής γυναίκας. Οι μαθητές από τη

Μελβούρνη αναφέρθηκαν ξεχωριστά σε σημαντικές γυναικείες προσωπικότητες που θ α υ μ ά ζ ο υ ν (ανάμεσά τους και η Νάνα Μούσχουρη) ενώ οι μαθητές του Γυμνασίου μας μίλησαν για τα γυναικεία πρόσωπα

-πρότυπα στη ζωή τους, με έμφαση στη γυναίκα-μητέρα. Υπεύθυνες της δράσεις για το Dandenong οι κ.κ. Νίκη Φαρφαρα και Christina Soumi, ενώ για το Γυμνάσιο Μούδρου "Αργυριος Μοσχιδης" οι κ.κ. Μαρία Παπαπαναγιώτου και Χρυσούλα Μέρμηγκα.

Τ Ο Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ι Κ Ο Τ Ο Ρ Ι Ν Ο - Γ ν ω ρ ί ζ ο υ μ ε τ η ν ε υ ρ ώ π η

Το Τορίνο είναι μια πόλη που συνεχώς εξελίσσεται. Ο Καίσαρας το 58 π. Χ. ίδρυσε την Castra Taurinorum, αλλά η πόλη, όπως είναι και σήμερα, ιδρύθηκε από τον Αύγουστο το 28 π.Χ. με το όνομα Augusta Taurinorum. Μέχρι το 16ο αιώνα παρέμεινε μια μικρή πόλη, τότε, όμως, έφτασε ο Δούκας Emanuele Filiberto, έχτισε τα τείχη της πόλης και διαμόρφωσε τη βάση του μοντέρνου Τορίνου, όπως το γνωρίζουμε και σήμερα.

Από το 1600 έως το 1630 το Τορίνο γνώρισε εντυπωσιακή εξέλιξη στην αρχιτεκτονική του. Πολλά μνημεία, όπως το Palazzo Reale και το Palazzo Carignano χρονολογούνται σε αυτή την περίοδο.

Περί το 1800 το Τορίνο τίθεται υπό Γαλλική κατοχή και ο Ναπολέων Βοναπάρτης καταστρέφει τα τείχη αφήνοντας μόνο το φρούριο. Το 1813 αποχωρεί και επιστρέφει η οικογένεια της Σαβοΐας με τον Vittorio Emanuele I. Προς τιμήν του χτίστηκε η εκκλησία της Μητέρας του Θεού, εμπνευσμένη από το Πάνθεον της Ρώμης.

Το Τορίνο είναι η έδρα της Fiat, την οποία ίδρυσε ο Τζιοβάνι Ανιέλι. Φιλοξενεί πληθώρα εκδηλώσεων και έχει εδραιωθεί ως μια μοντέρνα πόλη πολιτισμού κι αρχιτεκτονικής.

Περπατώντας στους δρόμους του Τορίνο σε εντυπωσιάζουν οι δρόμοι με τις αψίδες, οι πλατείες με τα περίτεχνα αγάλματα και τα κτίρια υψηλής αρχιτεκτονικής. Περνώντας τη Via Roma, γνωστό εμπορικό δρόμο, φτάνεις στην επονομαζόμενη πλατεία Piazza Castello. Στην είσοδο της πλατείας San Carlo υπάρχουν δυο μεγάλα αγάλματα-συντριβάνια, που αναπαριστούν τους δύο ποταμούς που διαρρέουν το Τορίνο, τον Πάδο και την Ντόρα. Η ίδια η πλατεία του San Carlo αποτελεί το «σαλόνι» του Τορίνο. Γύρω της έχει κτίρια σε ρυθμό μπαρόκ, στη μέση το έφιππο άγαλμα του «Χάλκινου Ιππότη» και τις διδύμες εκκλησίες Santa Cristina και San Carlo. Εδώ σύχναζαν μέλη των βασιλικών οικογενειών, ευγενείς και συγγραφείς. Το πρώτο καφέ με λάμπες γκαζιού σε όλη την Ιταλία λειτούργησε εδώ το 1842.

Στην πλατεία Carignano βρίσκεται και το

πρώτο κοινοβούλιο της Ιταλίας, το οποίο έχει διατηρηθεί από το 1861, ενώ στην πλατεία Carlo Alberto μπορείς να θαυμάσεις την Εθνική Βιβλιοθήκη και το ομόνομο έφιππο άγαλμα.

Σίγουρα κάποιος πρέπει να επισκεφθεί το Αιγυπτιακό Μουσείο, το Palazzo Reale, το Μουσείο της Ιεράς Συνόδου και το μουσείο κινηματογράφου στη Mole. Εκεί, για τους πιο θαρραλέους, βρίσκεται ο πύργος Mole

Antoniellana, ένα κτίριο 167 ορόφων από το οποίο η θέα σου κόβει την ανάσα.

Μην ξεχάσετε να δοκιμάσετε τα φημισμένα σοκολατάκια του Τορίνο και gianduiotto με γεύση σοκολάτας και γέμιση φουντουκιού.

Αναζητήστε μια ριολα-λαϊκό τορινέζικο μπαρ- και γευτείτε τοπικά πιάτα και Barolo, το φημισμένο κρασί του Πιεμόντε ή απολαύστε το aperitivo σας μεταξύ 19.00-21.00 στα μπαρ και στα καφέ της πόλης.

Το Τορίνο είναι ένας μαγευτικός προορισμός που απευθύνεται σε ταξιδιώτες και όχι σε απλούς τουρίστες. Επισκεφτείτε το.

Μαυρολάμπδος Γιώργος,
Μαθητής της Γ' Γυμνασίου